

har vedtaget dette, tier man ganske stille med det, meddeler os ikke det mindste om, at denne meget vigtige og meget omtalte Afgørelse er truffen. Det var tilfældigt, jeg fik at vide, at denne Afgørelse var truffen, det var ved, at jeg en 14 Dages Tid efter Folketingsvalget traf en bekendt Venstremand her i København, som fortalte mig, hvad der var sket, og endvidere meddelte mig, at det var noget, jeg ikke skulde have at vide, men nu kunde jeg godt faa det at vide, for nu vare Valgene lykkelig og vel overstaaede, men det maatte ikke bruges over for Vælgerne . . .

Formanden: Er det en privat Samtale, der refereres, er den heller ikke paa sin Plads her.

K. M. Klausen: Nej, men nu er den altsaa refereret.

Formanden: Men den *burde* altsaa ikke have været det.

K. M. Klausen: Nej, det burde den ikke.

Formanden: Naar det ærede Medlem indrømmer, at den ikke burde have været refereret, saa burde han ogsaa have tiet dermed!

K. M. Klausen: Vi fik ikke noget at vide om, at denne Afgørelse blev truffen, og det siger jeg er en mærkelig Hemmelighedsholdelse. Jeg tror, det er ret enestaaende at træffe en Afgørelse paa en Tid, da et enkelt Parti ikke er til Stede, og hvor det ikke er indvarslet i Forvejen, saaledes at det kunde være til Stede og vide, hvad der var paa Dagsordenen. Men i alt Fald synes jeg, at det havde været de Herrers Pligt at meddele os bag efter, at nu var den og den Beslutning tagen; saa kunde vi have taget vore Forholdsregler derefter.

Jeg har altsaa meddelt, hvorledes det ærede Medlem af Finansudvalget, det ærede Medlem for Ribe Jens Busk har udtalt sig om den Sag. Jeg skal nu se lidt paa de Udtalelser, den ærede Ordfører fremkom med i Anledning af, at der er bygget andet end Krudttaarne der ude, at der tillige er opført disse bombesikre Kasematter. Det ærede Medlem maa indrømme, at der tillige er anlagt Jernbanespor. Han trøster sig ganske vist med, at det er nogle daarlige Spor, og han vil haabe, at de ikke ere saa stærke, at de

kunne bære dette Batteri, at de kunne bære de rullende Kanoner. I saa Henseende tror jeg, at det ærede Medlem bliver skuffet, for naar disse Jernbanespor kunne bære en Last af store tunge Søsten, kunne de med Lethed bære Kanoner, som langt fra have den Vægt som den Last, man hidtil har budt dem. Han siger, at de Brønde, der ere gravede der ude, ere uden Betydning. Det er et nyt Standpunkt, Venstre har faaet i denne Sag. For nogle Aar siden, da Højres Minister forlangte disse Brønde, vare de ikke uden Betydning, da afviste man det bestemt og sagde: Det kunne vi ikke gaa ind paa.

J det hele taget mente han, at det var en god Foranstaltning, der er truffen derude, og at vi havde Grund til at være glade for, hvad der er sket. Jeg synes ikke, der er nogen Grund til at udtale sin Glæde over det, der er sket derude. Der er jo dog netop sket det, at den Fæstning, som det ærede Medlem saa stærkt som nogen har kritiseret, er virkelig delvis sat i kampberedt Stand, at den netop har faaet en af de Ting, den savnede, nemlig de bombesikre Kasematter. Det ærede Medlem sagde, at Venstre vilde ikke gaa med til, at Fæstningen gøres stykkevis færdig. Ja, det er jo netop det, det ærede Medlem gaar med til, han er jo selv med til at bevilge 1,500 Kr. til Trøbarakker paa Charlottenlund Fort. Det er jo et Stykke til Fæstningen, det er jo noget af det, som Fæstningen trænger til. Den er ikke fuldt ud brugbar paa dette Punkt, naar den ikke faar disse Barakker, men det er det ærede Medlem med til at bevilge i Aar paa Finansloven, og gennem hele denne Krudttaarnsflytning har han været med til, at Fæstningen paa dette Punkt er bleven forsynet med Kasematter, hvorved der er afhjulpet et af de føleligste Savn, en af de største Mangler ved Fæstningen.

Det ærede Medlem talte noget om, at hvis vi saaledes stykkevis gjorde Fæstningen færdig nu, medens Forsvarskommissionen sidder og arbejder, vilde det være at spalte denne Kommission, men det er netop det, der er sket her. Vi have ganske rolig fundet os i, at medens Forsvarskommissionen sidder under *sine* Overvejelser, har den ærede Krigsminister ikke undset sig ved baade Forsvarskommissionens og Rigsdagens Ryg at arbejde, grave og rode ude i Fæstningen og søge at fuldkommengøre den. Jeg synes derfor, at man ikke stærkt nok kan udtale sin Misbilligelse af, hvad der er sket. Vi ere